pool püüdsid rahwas neid ärarikuda. Paar sada, ni hästi õpetajad kui kaupmehed said äratapetud. Mõned pugesid kül lossides sisse warjule, aga ka seäl ei olnud neil mite suur rahu, sest waenlaesed piirsid nende ümber. Aga wana sõna: „kui häda kõige suurem, siis abi kõige liggem", läks ka nende kohta tõeks.

Ni pea kui Saksa-maale sõnumed tulnud, et piiskop Pertel olle surnud, sai tema asemele teine seätud. Tema nimi oli Albert, teraste waimuga ja tugewa meelega mees, sündimise poolest suurest soust, kelel palju sõbru oli würstide ja wägewate seast, ülemateste ja alamateste austaks ja austlikuks peetud. Kui tema Liiwi-Maa piiskopiks seätud oli, korjas tema suurt hulka õpetajaid, sõamehi (ööldase 500 meest raud riidis temaga olnud olewad), kaupmehi, hantwerki, kes temaga senna Maale pidid minema. Kahekümne kolme laewaga sõitis tema Wäina jõest ülese. Aga Liiwi rahwas panid wastu, nenda et tema mite otse Ükskülase ei saanud minna. Üks laew sai waenlaste kätte, ja nemad tapasid kõik, kes tema peäl olid ära, ja põletasid laewa ära. Häda pärast weel jõudis Albert oma wääga Taali lossi, kus aga waenlased kohe selle ümber piirsid. Kül olekssid Albert ja tema wägi seäl peagu nälja surnud, kui nemad mite juhtumise kombel olekssid hulk wilja leidnud. Seda aegu tulid weel mõned laewad Saksa-maalt taga järele, ni pea kui nemad kuulda said, mis hädas Albert ja tema rahwas oli, tulid kohe neile appi, ja siis said nende abiga waenlased

ärawoidetud. Mõned wanemad lasksid ennast ta ristida, nende seas üks wäga austaks peetud ülem, nimega Adso. Ka Kube tuli ue piiskopi teretama. Aga et nemad nüüd lubasid rahu pidada, ei tahtnud Albert neid mite enam uskuda, sest et nemad jo mitmel koral seesugust lubamist olid waleks jätnud. Sellepärast wõtis tema nende käest, nenda kui selle aegne pruuk oli, enesele kolmkümend noort meest, peälikude ja wanemite poegi, keda temal luba oli tappa, kui nemad oma lubamist mite ei täidaks. Selle järel läks Albert jälle Saksa-maale tagasi, seält weel enam rahwas oma juure kutsuma, et temal suurem abi oleks kui häda kätte tuleks. — Nasta pärast tuli Albert jälle tagasi ja temaga hulk Saksa-laesed. Temal oli ka nõu woetud linna ehitada. Aga et suured mere-laewad woiksid linna alla tulla, walitses tema linna paigaks kohta, mis jõe suu ligidal oli, Ükskülast ja Taalist alla poole põe. Suwil aastas 1201 hakati siis Rija linna ehitama ja rutas se tõ kermeste edasi, sest piiskopi kutsumise peäle tulid paigal ned seltsid Saksa-maalt, seia elama. Paari aastaga oli lin walmis ja ka müüri ja wallidega kinnitatud. Piiskop Albert läks ise ka Ükskülast Rija linna elama ja õnnistas teda pea-linnaks ja aseks, aga kõik Maad mis tema päralt oli, pani tema neitsi Maarja hoidmise ja warju alla. (Sest se tuli, et kõik Maa pärast Maarja-maaks nimetati). Sest kuida teäda, oli tema katoliki-usku, ja Katoliki rahwal on se wiis, et nemad Maad,